

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี กฏหมายไทยและกฏหมายต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดทางละเมิดอันเกิดจากสุนัขเลี้ยง ได้แก่ วิธีการหาตัวเจ้าของสุนัข บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้แทนเจ้าของสุนัขและผู้ดูแลสุนัขช่วยทราบเพื่อหาเจ้าของรายใหม่ ค่าสินไหมทดแทน การจัดเก็บค่าธรรมเนียมและความรับผิดอาญาของเจ้าของสุนัข ผู้เขียน ได้สรุปผลการศึกษาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ความรับผิดทางละเมิดอันเกิดจากสุนัขเลี้ยง สำหรับวิธีการหาตัวเจ้าของสุนัข บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้แทนเจ้าของสุนัขและผู้ดูแลสุนัขช่วยทราบเพื่อหาเจ้าของรายใหม่ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 433 ไม่มีการทำหนดวิธีการหาตัวบุคคลดังกล่าว แต่อย่างใด ส่วนข้อบัญญัติท้องถิ่นในประเทศไทยบางท้องถิ่นกำหนดให้มีการลงทะเบียนสุนัข แต่จากการศึกษาพบว่าในต่างประเทศมีการทำหนดให้ลงทะเบียนสุนัข .

ดังนั้น วิธีการหาตัวเจ้าของสุนัข บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้แทนเจ้าของสุนัข และผู้ดูแลสุนัขช่วยทราบเพื่อหาเจ้าของรายใหม่ ควรการลงทะเบียนสุนัขเลี้ยง ประกาศเปิดเผย รายละเอียดในการลงทะเบียนต่อสาธารณสุข นำระบบระบุตำแหน่งที่แน่นหนาพื้นโลก (GPS) ใช้กับ สุนัขเลี้ยงในรูปแบบของปลอกคอสุนัขอิเล็กทรอนิกส์และจัดตั้งองค์กรเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับ ผู้ดูแลสุนัขช่วยทราบเพื่อหาเจ้าของรายใหม่

สำหรับค่าสินไหมทดแทนเชิงลงโทษตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 438 ไม่ได้กำหนดค่าสินไหมทดแทนเชิงลงโทษและอัตราค่าสินไหมทดแทนไว้โดยเฉพะ แต่ประเทศไทยมีการนำค่าสินไหมทดแทนเชิงลงโทษมาใช้ในกฎหมายบางฉบับ จากการศึกษา พบว่าในต่างประเทศนำค่าสินไหมทดแทนเชิงลงโทษใช้กับคดีละเมิดซึ่งมีผลกระทบสิทธิ ของบุคคล ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายอันเกิดสุนัขเลี้ยงควรนำค่าสินไหมทดแทน

เชิงลงโทษ ใช้กับความเสียหายที่มีผลกระทบต่อกำลังใจมาก ส่วนอัตราค่าสินไหมทดแทนเชิงลงโทษควรกำหนดจากสายพันธุ์ของสุนัข โดยสายพันธุ์ของสุนัข ได้แก่ สุนัขสายพันธุ์ปกติ สุนัขสายพันธุ์อันตรายหรือสายพันธุ์ดูร้าย โดยให้เป็นอัจฉริยะของรัฐมนตรีในการกำหนดและควรกำหนดให้มีบังคับให้มีการทำประกันภัยสำหรับสุนัขเลี้ยงทุกตัว เพื่อเป็นหลักประกันในการเยียวยาความเสียหายจากสุนัขเลี้ยงต่อไป

สำหรับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของสุนัขหรือบุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษายไว้แทนเจ้าของสุนัข เนื่องจากประเทศไทยไม่มีการกำหนดเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียนสุนัข จากการศึกษาพบว่าในต่างประเทศกำหนดให้เจ้าของสุนัขมีหน้าที่ลงทะเบียนสุนัขและมีการยกเว้นค่าธรรมเนียมแก่สุนัขบางประเภท ดังนั้น หากประเทศไทยมีการลงทะเบียนสุนัขและจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของสุนัขหรือบุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษายไว้แทนเจ้าของสุนัขเพื่อเป็นรายได้แก่รัฐ จึงควรยกเว้นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวสำหรับสุนัขบางประเภท เช่น สุนัขช่วยเหลือผู้พิการทางสายตาหรือทางการ ได้ยิน สุนัขที่ไม่ได้ถูกเลี้ยงเพื่อการค้าและสุนัขที่ถูกเลี้ยงก่อนกฎหมายจัดเก็บค่าธรรมเนียมใช้บังคับ เป็นต้น

สำหรับความรับผิดอาญาของเจ้าของสุนัขต้องรับผิดในกรณีที่สุนัขต้องเป็นสัตว์ดุหรือสัตว์ร้าย หากสุนัขเลี้ยงซึ่งตามปกติไม่มีนิสัยดุร้ายและก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นแล้วจะมีแนวทางจัดการอย่างไร จากการศึกษาพบว่าในต่างประเทศกำหนดให้เจ้าของสุนัขต้องรับผิดอาญาหากสุนัขวิ่งไล่บุคคล ยานพาหนะหรือจักรยานไปตามทางสาธารณะและหากสุนัขสายพันธุ์อันตรายทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อบุคคลอื่นเจ้าหน้าที่อาจกักสุนัขสายพันธุ์อันตรายตัวนั้นได้ ดังนั้น ประมาณลักษณะอาญา มาตรา 377 กำหนดให้มีความรับผิดอาญาแก่เจ้าของสุนัข หากสุนัขก่อให้เกิดความเสียหายโดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นสัตว์ดุหรือสัตว์ร้ายและควรให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในการกักกันสุนัขเลี้ยงที่ไว้ก่อน โดยให้เจ้าของสุนัขต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองสุนัขนั้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวข้องกับความรับผิดทางละเมิดอันเกิดจากสุนัขเลี้ยง ได้แก่ วิธีหาตัวบุคคลซึ่งต้องรับผิดในกรณีสุนัขเลี้ยงก่อให้เกิดความเสียหาย ค่าสินไหมทดแทน การจัดเก็บค่าธรรมเนียมและความรับผิดอาญาของเจ้าของสุนัข ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 433 โดยเพิ่มวิธีการหาตัวเจ้าของสุนัข ผู้รับเลี้ยงรับรักษาระหว่างเทนเจ้าของสุนัขหรือผู้ดูแลสุนัขชั่วคราวเพื่อหาเจ้าของรายใหม่ ด้วยการนำระบบลงทะเบียนสุนัขเลี้ยงมาใช้ กำหนดให้มีการติดป้ายแสดงตัวตนของสุนัขเลี้ยงและเปิดเผยข้อมูลข้างต้นต่อสาธารณะ นำระบบระบุตำแหน่งบนพื้นโลก (GPS) ใช้กับสุนัขเลี้ยงในรูปแบบของปลอกคอสุนัขอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

2) ตรากฎหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ดูแลสุนัขชั่วคราวเพื่อหาเจ้าของรายใหม่ และองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับผู้ดูแลสุนัขชั่วคราวเพื่อหาเจ้าของรายใหม่

3) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 438 โดยกำหนดให้มีค่าสินไหมทดสอบเชิงลงโทษและอัตราค่าสินไหมทดสอบเชิงลงโทษเฉพาะความเสียหายจำนวนมากที่เกิดจากสุนัขเลี้ยง ส่วนการกำหนดอัตราของค่าสินไหมทดสอบเชิงลงโทษควรกำหนดตามประเภทสายพันธุ์ของสุนัข ได้แก่ สุนัขสายพันธุ์ปกติ สุนัขสายพันธุ์อันตรายหรือสายพันธุ์คุร้ายซึ่งให้อำนาจแก่รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนด

4) ตรากฎหมายกำหนดให้มีการทำประกันภัยสำหรับสุนัขเลี้ยงทุกด้วยเพื่อเป็นหลักประกันในการเยียวยาความเสียหายจากสุนัขเลี้ยง

5) หากประเทศไทยตรากฎหมายจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของสุนัข บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาระหว่างเทนเจ้าของสุนัขที่นำสุนัขมาลงทะเบียน ควรยกเว้นค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียนสุนัข เช่น สุนัขของผู้พิการทางสายตาและทางการ ได้ยิน สุนัขที่ไม่ได้ถูกเลี้ยงเพื่อการค้าและสุนัขที่ถูกเลี้ยงก่อนกฎหมายจัดเก็บค่าธรรมเนียมใช้งานกับ เป็นต้น

6) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 377 โดยกำหนดให้มีความรับผิดอาญาแก่เจ้าของสุนัขทันทีที่สุนัขก่อให้เกิดความเสียหายโดยไม่ต้องคำนึงว่าสุนัขเป็นสัตว์ดุหรือสัตว์ร้าย และให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในการกักกันสุนัขเลี้ยงที่ก่อให้เกิดความเสียหายโดยให้เจ้าของสุนัขต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดูแลสุนัขนั้น

จากข้อเสนอแนะที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่าจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับวิธีการหาตัวเจ้าของสุนัข บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาระหว่างเทนเจ้าของสุนัขและผู้ดูแลสุนัข ชั่วคราวเพื่อหาเจ้าของรายใหม่ การเยียวยาความเสียหายจากความเสียหายอันเกิดจากสุนัขเลี้ยง แนวทางการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของสุนัขหรือบุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาระหว่างเทนเจ้าของสุนัข ตลอดจนความรับผิดอาญาของเจ้าของสุนัขและหากมีการแก้ไขปัญหาตามข้อเสนอแนะข้างต้นแล้ว จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการหาตัวบุคคลที่ต้องรับผิดในความเสียหายจากสุนัขเลี้ยงทั้งทางแพ่ง และทางอาญา รวมถึงแนวทางในการเก็บค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียนสุนัข นอกจากนี้

ผู้เขียนซึ่งเห็นว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องนี้ต่อไป เช่น วิธีการเขียนในกรณีสัตว์อื่นก่อให้เกิดความเสียหาย การจัดตั้งกองทุนในการเขียนความเสียหาย อันเกิดจากสัตว์ ตลอดจนเป็นแนวทางในการศึกษาอัตรา และหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของหรือบุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาระหว่างเจ้าของสัตว์และหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว รวมทั้งรูปแบบและรายละเอียดในการลงทะเบียน และการเปิดเผยข้อมูลของเจ้าของหรือบุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาระหว่างเจ้าของสัตว์ในรูปแบบฐานข้อมูลออนไลน์อีกด้วย